

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

De peccato Gule.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De pctō Gule Fo. LXXIII

Inferiores: et quibus minus valeant: tamē semper obumbrare institutur meliores.
Eo modo q̄ inferior planeta eclipsat superiorē. Ut patet ad sensum de luna q̄
si sup idem hemispheriu se opponat lnt̄ nos et solem/ facit eclipsim in sole. Hinc
Lactantius in vltimo libro diuinorum institutionū.ca. 11ij. dicit sic. Omnes
em̄ quos cupiditas aut voluptas precipites trahit inuident ei qui virtute ca/
pere potuit et inique ferunt id habere aliquē qđ ipsi nō habent. Erat itaq; pau
per: humilis: immobilis: subiectus iniurie: et tamen om̄ia que amara sunt per
serens. Etsi patientiam iugem ad summū illū gradum finemq; p̄duxerit da/
bit ei corona virtutis a deo. p laborib; q̄s in vita ppter iusticiā pertulit immor/
taltate dotabif. Hec Lactatius. His dictis nota duos versus q̄ sequunt̄.
Inuidus affligit bonis letat inique
Decrabit: exultat: susurrat: murmurat: odit.

De peccato Gule.

Decatū gule secundū Augustinum est inordinata c̄is Quid est
bit aviditas. Vel ut ait Hugo. Gula est solus corporis causa illece/
brosus et austus cibor appetitus. Vel gula est vorax edacitas natu/
re simb; nō cōtentia. Qui ergo ventri et gule obedient/ magis anima
clum numero cōputant q̄s hominū. In cunctis aut cibis et p̄cibis consideran
dum est/nō que voluptas: sed que requirit necessitas. Hinc Isidorus in. ij. lib.
bro de summo bono.ca. xlj. dicit sic. Nam et philosophi dixerunt: cibandus est
venter ut cōtineat animā/ non ut corrumpat: qui nimūm cibis vtuntur quan
to magis ventrem pascunt: tanto amplius sensum mentis obtundunt. Nam Immob
greci dixerunt: ex crasso ventre/ subtilem sensum digni nō posse. Hec Isidor⁹ deratiaci
Ratio autem busus sententie Isidori est: quia ex immoderata sumptuone cibi et por/
et potus/ ascendunt fumositates ad cerebrum ip̄m̄q; perturbant: hincinde se turbat ra
quis inordinatio rationis: eo q̄ perturbatis inferoribus viribus corporalib; rationem.
ipsa anima impeditur. Sopito igitur gubernaculo rationis per immoderant
iam cibi et potus: facile generant inique filie huius peccati. Primo generali Gule fi
tur hebetudo mentis: id est summersio rationis circa spiritualia que tollit guile
stum et devotionem spiritus. Secundo generatur inepita leteria/ que est
quedam lascivia carnis siue gestus corporis inordinatus lasciviam mentis de
monstrans. Tertio generatur multiloquium siue loquacitas. Homo enim
saturatus cibo et potu verba non ponderat: vnde sequuntur detracções: tur
pla verba: v̄tupersa: iniurie: et huiusmodi. Quarto generatur immundicia
quia ex vicio gule solet prouenire vomitus: ructus: fetor: anhelitus: et alie libi
dinoe immundicie. Quinto generatur scurritas: que est quedam incom
positio: siue deordinatio: siue iocularitas in exterioribus membris que ad r̄i
sum mouere solet: proueniens ex defectu rationis culus est membra compone/
re. Plura alta nocimenta et damna infert homini/ et quo ad aiam/ et quo ad
corpus viculum gule/ de quibus vide pulchra mortua et aureas sententias. Hie
ronymus et aliorum doctorum: vbi agitur supra de quarto et quinto remedio cō
tra luxuriam. Sed pro maiori recreatione languentis ac fidentis anime: ac p
correctione vite melioris. Nota dicta sanctor̄ doctorum que sequunt̄. In pri
mis diuus Hieronymus scribens ad Rusticum monachum de vita monasti
ca: horatur nos exemplo beati Pauli apostoli ad abstinentiam et maceratio/
nem carnis: que directe opponuntur vicio gule: epistola incipit. Nihil christia
no felicius: vbi ita inquit. Eas electiones in cuius christ⁹ pectore resonabat:
macerat corpus et subiicit seruituti. Etiamen cernit naturalem carnis ardo/
rem sive repugnare sententie: ut quod non vult agere compellatur et quasi vim
K

De peccato

patiens vociferat: et dicit. Misericordia homo quis me liberabit de corpore mortis huius? Et tu te arbitraris absq; lapsu et vulnero posse transire. Et ad Huram ait Hieronymus. O filia: si apostolus castigat corpus suum et in servitutem redigit: quomodo tu iuuacula adhuc in feruore iuuentutis posita dapibus et vino plena poteris de castitate esse secura. Item Hieronymus

Le trade ad Nepotianum presbyterum de vita clericorum: parum ante finem epistole: licatos et que incipit. Perit a me Nepotiane charissime: ubi dicit sic. Tantum tibi ieiuniorum impone quantum ferre potes. Sunt tibi ieiunia pura: casta: simplicia: moderata: et non superstitionis. Quid prodest oleo non vesci: et molestias quaerendam difficultatesq; ciborum querere: caricas: piper: nubes: palmarum fructus: similiz: mel: pistacia: tota horae cultura vexatur: ut cibario vescamur non pane. Studio preterea quosdam contra regem hominumq; naturam aquam non bibere vel vesci pane. sed sorbitiuncularum delicatas et corruta olera beratarumq; succum non calice sorbere: sed concha. Proh pudor non erubescimus istiusmodi inepti: nec teder superstitionis: insuper etiam famem abstinenter in delitiis querimus. fortissimum ieiuniu est aqua et panis. Hec Hieronymus.

Lo sequenter Augustinus in x. libro confessionum: sic ait. Hoc me docuisti ut quemadmodum ad meditamenta sic alimenter sumpturus accedam: sed dum ad quietem saecularis transego in ipso transitu mihi insidatur laqueus concupiscentie. Hec Augustinus. Et idem in regula ad clericos inquit. Carnem vestram domate ieiuniis et abstinentia escere et potus quantu valitudo permittit. Et iterum Augustinus. Qui sic se a carnibus obtemperat ut altas escas et difficilioris preparationis et precium matris inquirant multum errant: non enim est hoc suscipere abstinentiam: sed deuicta re luxuria. Deuotus quoque Bernardus in sermone de octava pasche: sic dicit. Quid prodest temperare a voluptatibus et inuestigandis diuersitatibus complexiōnū: ciborum varietatibus inquirendis quotidiana expendere curam: Regumina inquit ventosa sunt. Caseus stomachum grauat. Lac capiti nocet: potus aque non sustinet pectus. Caules nutrunt melancholiam: cholera: potis accedunt: pisces de stagno aut de lutosa aqua mee penitus complexioni non congreunt. Quale hoc est ut in toti fluij agris horis: cellaris: reperi possit quod comedas. Puta te queso esse monachum/ non medicum/ nec de complexione ludicandum: sed de professione. Hec Bernardus.

Et pariter fons eloquie Leo papa in sermone Joannis baptiste: qui incipit. Qui post illum: circa medium sermonis dicit sic. Due sunt abstinentie et crucis genera: unum corporale et aliud spirituale. Unum a potu atque epulis seipsum temperare: appetitum gule a delectationibus et mollissimis suavitatis coercere. Ab his que per ratiōne et gustum visumque decipiunt: sensum viriliter reuocare ac violenter abs trahere. Alterum vero abstinentie et crucis genus est preciosus atque sublimatus motus animi regere et perturbationes illius modestie tranquillitate placare ac superbie impetus quasi ferocem bestiam refrenare: litigare quidam contra vicia sua increpare: se quadam censoria autoritate frustis et rixam quodammodo cum homine interiori considerere. Preciosa hec in conspectu domini et gloriosa crux.

Logitationes malas et illecebras continere: in potestate mea redigere: voluntates proprias abnegare: easque interiori examinatione discutere: et regem impetratio subiugare. A sermone atque opere quam animus leditur tamquam a cibis noxiis abstinerere: et sensum ab his quam corraria sunt spirituali obtemperantia sobrium custodire. Hec qui facit prerupto passionis muro violenter ad celorum regna considerit: ut itaque sibi factura est anima ut palmam laborum quam sibi subtrahi multis iniurias aduersariis sentit viribus contendat eripere. Hec Leo. Ex dictis patet quod cibaria que sumimus/ non sunt in vicio: sed voracitas/ edacitas/ auditas.

Due sunt
abstinen-
tiae et
cru-
cis gen-
us.

Nota oīa

tas nimia/gulositas/ebrietas/illecebrosa voluptas/et appetitus inordinatus
Ideo sanctus Thomas in. ii. q. cxlvij. ar. i. dicit: q; gula non nominat quem
libet appetitum edendi et bibendi/ sed inordinatum. Dicitur autem appetitus
inordinatus ex eo q; recedit ab ordine rationis/in quo bonum virtutis mo-
rals consistit. Sic ergo vicium gule non consistit in substantia cibis:sed in con-
cupiscentia:non regulata ratione. Hinc Augustinus in glosa super illud ad Romanos. xliij. ca. Noli propter escam destruere opus dei. omnia quidem mā Notaver-
da sunt/ ita inquit: Non propter porcum: sed propter pomum mortem primus ba. Au. 9
homo inuenit: et Esau primum suum non propter gallinam/ sed propter len gustini.
ticulam perdidit. Scio enim Noe omne genus carnis quod cibo esset usui mā
ducere concessum: Heliam cibo carnis refectum. Joannem mirabili abstinen-
tia preditum animalibus:id est locustis in escam cedentibus non fuisse polluta-
rum: Et scio Esau lenticule concupiscentia conceptum: Et David propter
aque desiderium a seipso reprehensum: Et regem nostrum non de carne/ sed
de pane tentatum. Hec Augustinus. Nota ergo ad matorem intelligentiam
huius peccati fm sanctum Thomam iu. ii. q. cxlvij. ar. iiij. vbi querit: Utrū Grauitas
gula sit maximum peccatorum: vbi dicit: q; grauitas alicuius peccati potest pccati tri-
pliciter considerari. Primo quidem et principaliiter fm materiam in qua pec-
catur. Et sic peccata que sunt circa res diuinas sunt marima: vnde fm hoc vi
clum gule non est maximum: est enim circa ea que ad sustentationem corporis
spectant. Secundo consideratur ex parte peccantis: et fm hoc peccatum gule
magis alleuiatur q; aggrauatur: tum propter necessitatem sumptionis ciborum:
rum: tum etiam propter difficultatem discernendi et moderandi id quod in cas-
ibus conuenit. Tertio vero modo ex parte effectus consequentis: Et fm hoc
vicium gule haber quandam magnitudinem in quantum ex ea occasionantur dis-
uersa peccata. Hec Thomas.

Quot documenta sequuntur ex vicio gule.

Sed videamus quos effectus/aut qualia nocimenta producat vicuum gr. le. Primo gula ejicit hominem de paradiso. Exemplum de Adam/ nōcūmū
qui propter elium pomē electus fuit de paradiso terrestri: vt patet Bene-
ficiis. iiij. capitulo. Rectius tamen dicitur fm Thomam vbi supra in responsio-
ne ad. i. argumentum: q; Adam expulsus est de paradiso/ propter superbiam.
Ex qua processit ad acrum gule. Secundo propter gulam factum fuit diluvii. Secundū
vnum super terram in diebus Noe: Iuxta illud Ezechielis. xvij. capitulo. vbi
dicitur: Hec fuit iniquitas sodomei sororis tue saturatio panis et abundantia:
Intellige fm Thomam vbi supra: q; diluuium et pena sodomorum sunt indu-
cta propter peccata luxurie. sed ex gula occasionata. Tertio gula perdere fa-
cit bona spiritualia: Hoc figuratum fuit in Esau. Genesis. xv. capitulo: vbi
legitur: q; Esau pro cibo vendidit primogenita sua fratri suo Jacob.
Quarto gula luxuriam inducit: vt patet de Loti de quo dicitur Genesis deh Quartū
cimonono capitulo. q; inebriatus fuit a filiabus suis: et deinde dormivit cum
eis: ex quibus habuit duos filios: ex maiore genuit Doab/ qui fuit pater
Doabitarum. Unus vero filia peperit Ammon/ qui fuit pater Ammonita-
rum. Quinto gula perficit homicidium: vt patet de Ioanne baptista: cu/
lus mors ordinata fuit quando Herodes natalis sui cenam fecit principibus Quinque
tribunis et primis galilee. Tunc em filia Herodiadis (instigata matre) postu-
lauit in disco caput Ioannis baptiste: vt dicitur Mar. vij. ca. Sexto gula indu-
cit morte nature Gen. ii. c. In quaevag die comederis ex eo mortis. Ec. Sextum
k. 2